



**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA  
DISCRIMINĂRII**  
Autoritate de stat autonomă

---

**HOTĂRÂREA Nr. 446**  
din 18.06. 2008

Dosar nr: 21/2008

Petiția nr: 975 din data de 14.01.2008

I. Petent: C. P. cu domiciliul ales în

**II.2. Numele și reședința reclamatului**

I.2.1 Baroul Cluj, cu sediul ales în Cluj Napoca, str. Pavel Rosca nr.4, ap.15, județ Cluj

**Obiect:** Respingerea cererii de primire în Baroul Cluj cu scutire de examen, ca urmare a neechivalării funcției de profesor I, pe care o ocupă în prezent și cea de ofițer specialist în Poliția judiciară, pe care a desfășurat-o în trecut, cu funcția de consilier juridic.

**III. Procedura citării.**

Prin emiterea citațiilor cu nr 2815 și 2816 din data de 18.02. 2008, pentru data de 20.03.2008, procedura citării a fost legal îndeplinită. La termen au răspuns prezent reclamatul Baroul Cluj Napoca.

**IV. Susținerile părților**

A. Petentul sesizează Consiliul cu privire la următoarele aspecte :

1. Petentul prin plângerea înregistrată sub nr.975/14.01.2008 la C.N.C.D. a sesizat unele aspecte privitoare la criteriile legate de primirea în profesia de avocat, în privința absolvenților facultăților de drept care lucrează ca polițiști.



2. Din petiție reiese faptul că Baroul Cluj prin Hotărârea 99/05.2007 a respins cererea de primire în profesia de avocat în condițiile articolului 16 alin.2, lit.b, coroborat cu art.19, alin.2 din Legea nr. 51/1995, adică cu scutire de examen.
3. Petentul susține faptul că în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.28/2002, aprobată prin Legea nr.420/2003 și art. 1, anexa nr.9 din Hotărârea Guvernului nr.489/2004, privind echivalarea stagiului efectuat în funcții militare și funcții specifice poliției, în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, cu stagiul în funcții civile, timpul efectuat în funcția de ofițer specialist în Poliția Judiciară se echivalează cu funcția de consilier juridic, dar nu s-a ținut cont de aceste dispoziții legale.
4. În petiție mai este arătat și faptul că UNBR a respins contestația petentului ca fiind interpretată că poate fi primit în profesia de avocat cel care până la data primirii în profesia de avocat a îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar public, consilier juridic sau jurist consult, timp de cel puțin 10 ani.
5. Când privește principiul egalității, petentul consideră că a fost încălcat în ceea ce privește libera alegere a ocupației, existând o discriminare între persoanele aflate în situații comparabile (respectiv absolvenți de drept care desfășoară o activitate juridică) în privința accesului în profesia de avocat.
6. Petentul prezintă situația altor 2 colegii care, fiind în situație comparabilă cu a sa, au fost primiți în avocatură, fiindu-le echivalate stagiile în funcțiile ocupate în minister. Este vorba de S G în sfera Baroului Hunedoara și de M I din Baroul București.

În sprijinul afirmațiilor sale petentul a depus, în copie: hotărârile baroului Cluj și a Uniunii barourilor; contestația sa împotriva deciziilor; adeverință de salariat; legislația din domeniu. De asemenea, petentul, a invocat și Hotărârea nr. 59/13.03.2007 a Colegiului director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

B. Ministerul Internelor și Reformei Administrative prin adresa nr. 2952/19.02.2008, a precizat următoarele:

1. Petentul este profesor la Catedra de Pregătire de specialitate a Școlii de agenți de poliție „Septimiu Mureșan”, disciplina „Prevenirea criminalității și criminologiei”.

2. Compartimentul resurse umane al unității din care face parte și petentul a respectat dispozițiile legale în materie de eliberare a adeverinței petentului.

C. Baroul Cluj precizează:

1. Petentul a formulat cerere de primire în profesia de avocat cu scutire de examen.

2. Consiliul baroului a analizat cererea petentului și a respins-o prin Hotărârea nr. 99/05.07.2007, sub motivația că, prevederile din art. 16 alin.2 lit.b din Legea nr. 51/1995, sunt de strictă interpretare și nu se referă la funcțiile asimilate acestora.

3. Candidatul nu a îndeplinit condiția de 10 ani în vreuna dintre funcțiile limitativ prevăzute de lege.

4. Consiliul Uniunii Naționale a barourilor din România a analizat contestația petentului și a respins-o ca neîntemeiată.

5. Petentul a absolvit facultatea de drept în februarie 1997, dată de la care i s-a echivalat petentului funcția de ofițer specialist cu funcția de consilier juridic. Din



acest motiv nu a fost îndeplinită nici condiția de vechime cerută de lege și anume 10 ani.

6. referitor la cele două cazuri comparabile se precizează:

6.1 În cazul M S . Baroul București a validat rezultatul examenului de primire în avocatură prin Decizia nr. 3350/12.12.2005. Printr-o altă decizie, nr. 2225/12.06.2006, Baroul București a dispus înscrierea aleleiași persoane în evidențele salșe ca avocat definitiv și a fost aprobată modalitatea de desfășurare a activității și anume Cabinet individual.

6.2 Baroul Cluj a atacat cele două decizii ale baroului București în momentul în care a luat la cunoștință despre ele și anume la data la care dl. M S a solicitat transferul la Cluj.

Referitor la cel de-al doilea exemplu, S G , nu dețin informații.

#### V. În drept.

Analizând susținerile părților și înscrisurile aflate la dosar, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării (Prevederile art. 14 din **Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994 potrivit căruia: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată în special pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”), a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherro and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în



textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Reținând definiția discriminării, Colegiul Director are în vedere că pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că, în opinia petentului tratamentul diferit se concretizează prin respingerea cererii de primire în Baroul Cluj cu scutire de examen, ca urmare a neechivalării funcției de profesor I, pe care o ocupă în prezent și cea de ofițer specialist în Poliția judiciară, pe care a desfășurat-o în trecut, cu funcția de consilier juridic.

Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Potrivit art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, prevede că „prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Potrivit art. 4 coroborat cu art. 16 din Constituția României, cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, iar „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Prevederile art. 7 din **Declarația Universală a Drepturilor Omului** potrivit căruia: „ Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.”



**Legea nr. 51 din 7 iunie 1995** pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Art. 1(1) Profesia de avocat este libera și independentă, cu organizare și funcționare autonome, în condițiile prezentei legi și ale statutului profesiei.

(2) Profesia de avocat se exercită numai de avocații înscrși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, denumită în continuare U.N.B.R.

(3) Constituirea și funcționarea de barouri în afară U.N.B.R. sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare ale acestora sunt nule de drept.

Art. 16(1) Primirea în profesie se obține pe baza unui examen organizat de barou, conform prevederilor prezentei legi și ale statutului profesiei.

(2) La cerere, poate fi primit în profesie, cu scutire de examen:

a) titularul diplomei de doctor în drept;

b) cel care până la data primirii în profesia de avocat a îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar public, consilier juridic sau jurisconsult timp de cel puțin 10 ani și dacă nu i-a încetat activitatea din motive disciplinare care îl fac nedemn pentru profesia de avocat.

În România, stat de drept, democratic și social, demnitatea omului, drepturile și libertățile omului reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege. Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate, în special în exercitarea drepturilor economice, sociale și culturale (dreptul la muncă).

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții :

1. Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

2. Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

3. Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare;

4. Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

Având în vedere aspectele precizate mai sus Colegiul Director reține că atitudinile și comportamentul sesizat de către petentă reprezintă o modalitate de exercitare a competențelor, rezultat ca expresie a îndeplinirii atribuțiilor legale. În acest context, reclamatul nu a exprimat o atitudine discriminatorie ci a făcut aplicația prevederilor legale în material sa de activitate.

Colegiul Director nu poate reține că reclamatul a urmărit, sau a avut ca scop restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege (în speță a dreptului la libera alegere a profesiei).

Modalitățile concrete de desfășurare a activităților în cadrul diverselor forme de organizare juridică nu poate intra în sfera de competență a consiliului.



Colegiul Director reține că atitudinea reclamatului, invocată de petent, per ansamblul lor nu a urmărit și nici nu a avut ca efect afectarea unui drept recunoscut de lege persoanei sale .

Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, deosebire, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Colegiul director reiterează faptul că nu are competență în ceea ce privește interpretarea dispozițiilor legale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți la ședință,

### COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate în prezenta petiție nu constituie acte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

**VI. Modalitatea de plată a amenzii**  
Nu este cazul

**VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita**

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

**Membrii Colegiului Director prezenți la ședință**

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru



HALLER ISTVAN-Membru

IONITĂ GHEORGHE – Membru

NITA DRAGOS TIBERIU-Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

VASILE ANA MONICA-Membru

Data redactării 07.07.2008

**Notă:** prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

